

Alfred Andreassen, Kaj Andresen, Ingvard Dahl, Victor Gram, Qvist Hansen, Kai Jensen og Kristian Nygaard.

Den følgende Sag paa Dagsordenen var:

Afgørelse af Formandens Forslag om Behandlingen af Forslag til Beslutning af Folketinget (af Starcke m. fl.).

Formanden: Som allerede meddelt gaar mit Forslag ud paa, at Forslaget til Beslutning underkastes een Behandling efter Reglerne for Lovforslags anden Behandling, og hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg mit Forslag som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Forespørgsel til Undervisningsministeren af Knud Kristensen m. fl.

(Forespørgselen findes i Tidenden Sp. 1276).

Ordføreren for Forespørgerne (Knud Kristensen): Gennem den højtærede Undervisningsministers Udtalelse til Dagspressen har vi faaet den Opfattelse, at den højtærede Minister paatænker at gennemføre en Ændring i vore Retskrivningsregler for Folkeskolen og for Skolerne i det hele taget gaaende ud paa i meget stor Udstrækning at erstatte de store Bogstaver i Navneord med smaa Bogstaver, og at han ønsker at gennemføre dette uden at forhandle med og sikre sig Rigsdagens Tilslutning til denne Reform. Det er det, der har foranlediget os til at stille Forespørgselen, og jeg mener, at denne for saa vidt taler for sig selv. Jeg skal kun knytte nogle faa Bemærkninger dertil.

Hvad man nu end vil mene om denne Ændring eller Reform, eller hvad man vil kalde den, er det jo et Spørgsmaal, der har været meget stærkt fremme gennem mange Aar, og som der har været megen Strid om, og det er min Opfattelse, at det vilde være uheldigt, om en Mindretalsminister gennemførte en saadan Ændring eller Reform uden at sikre sig Tilslutning fra Rigsdagens Flertal — Rigsdagen er vel nok den eneste i alt Fald fuldgyldige Repræsentation for Befolkningen, som findes her i Landet. Jeg skal slet ikke komme ind paa, hvorvidt denne Ændring eller Reform er et Fremskridt eller det modsatte — jeg vilde næsten tro, at der

ogsaa blandt dem, der har stillet Forespørgselen, er forskellige Meninger derom —, det er ikke det, Sagen drejer sig om for os, men det er dette, om det er rimeligt og rigtigt, at Ministeren foretager denne Ændring uden at sikre sig, at der er et Flertal i Rigsdagen, som er enig med ham om, at denne Ændring bør foretages.

Ministeren har jo — ogsaa ifølge Dagspressen — udtalt, at det ikke var et Lovgivningsanliggende, men at det var et Spørgsmaal, som han kunde afgøre uden at høre Rigsdagen. Det nærer jeg heller ikke Tvivl om at Ministeren har Ret i rent juridisk, men derfor er det ikke sikkert, at det er heldigt, og det er ikke sikkert, at Rigsdagen og Rigsdagens Flertal mener, det er heldigt, og da Rigsdagen ogsaa har den Opgave at kontrolere Administrationen, kan den derigennem have Indflydelse paa, hvad Ministerne foretager sig, i alt Fald slipper godt fra at foretage sig. Som sagt, det er ikke selve Sagens Realitet, smaa eller store Bogstaver, der er det afgørende, det er den politiske Stilling, og der har jeg ment, at den Omstændighed, at det er en Mindretalsregering, vi har, stiller Ministeren noget anderledes, end hvis han havde et Flertal paa Rigsdagen bag sig, idet man saa maatte gaa ud fra, at dette Flertal ogsaa var enigt med Ministeren i denne Sag, og at der var et sikkert Flertal for den i Rigsdagen.

Se, hvis saadan noget kan gøres, ja, saa kan der ogsaa gaas den modsatte Vej, og naar den nuværende Minister — før eller senere — ikke er Minister længere og han faar en Efterfølger, der maaske er af modsat Opfattelse, er denne beføjet til at indføre de store Bogstaver igen, og jeg tror, enhver vil kunne indse, at en saadan Køren rundt, hvor man det ene Aar har det ene og det andet Aar det andet, er yderst uheldig. Derfor synes jeg, at alle Parter, enten man er Tilhænger eller Modstander, maa være interesseret i, at den Ordning, vi faar, bliver gennemført paa en saadan Maade, at man kan regne med, at den er stabil og holdbar, og at der i hvert Fald paa det paagældende Tidspunkt er et Flertal i Rigsdagen, der billiger en saadan Fremgangsmaade.

Det er altsaa Begrundelsen for, at jeg har stillet denne Forespørgsel, der, som sagt, taler for sig selv, og jeg skal blot for Tydelighedens Skyld med Formandens Tilladelse oplæse den:

„Med hvilken Begrundelse anser Undervisningsministeren sig berettiget til uden om Rigsdagen at gennemføre en ny Retskrivning?“